

gerup om ogsaa at komme til at høre til Horns Herred, men disse Ønster ere som forstummede, og saa vidt mig bekendt har Slangerup ikke andraget om, eller i alt Fald ikke indsendt noget endeligt Andragende om at komme til at høre til Horns Herred. Det er ogsaa en Kendsgerning, at det vil have langt mindre Betydning for Slangerup at komme til at høre til Horns Herred end for de andre Sogne; thi Slangerup har kun 2 Mil til Hillerød og kun lidt over en Mil til Frederiksfund. Efter som jeg kender Forholdene, er det min Overbevisning, at de fleste Beboere i Slangerup Sogn hellere vilde blive ved Hillerød end henlægges under Frederiksfund; det mener jeg er et berettiget Ønske, som der ogsaa maa tages Hensyn til. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad den ærede Landstingsmand (Øvesen) ellers fremhævede, om det nemlig skulde være rigtigst kun at faa en Jurisdiktion baade for Hillerød og Frederiksborg Birk; men sikkert er det, at skal det hele være een Jurisdiktion, bliver det en meget stor Jurisdiktion, og naar der er Ønske om, at Retskriverembedet skal nedlægges, vil det saa Betydning i den Henseende, at de Sager, der skulle afgøres paa Retskriverkontoret, forsinkes, naar Jurisdiktionen bliver saa stor. Jeg tror derfor, at det i det hele taget er tilraadeligt, at Sagen bliver i den Gænge, i hvilken den er kommen, saaledes at der bliver indrettet en Jurisdiktion i Hillerød for Hillerød By alene, og derimod Frederiksborg Birk kommer til at omfatte alle de Landpogne, som det nu er vedtaget skulle høre dertil. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget i den Skikkelse det nu har faaet. Jeg tror, at det store Flertal i alle Kommunerne baade vil være tilfreds dermed og bedst tjent dermed.

Juristsministeren (Mellemann):

Jeg skal ganske i Almindelighed advare mod at give Sagen for store Dimensioner og drage for mange Punkter ind under den. Dette kunde let have til Følge, at Loven ikke kommer ind i denne Samling, og dersom dette blev Tilfældet, vilde jeg ikke anse det for forfarligt at lade de nuværende Forhold bestaa længere, men vilde stride til at besætte Embedet, og saa bliver Forholdet ved det gamle. Jeg tror derfor, at det vil være hensigtsmæssigt ikke at give Sagen større Dimensioner, end den nu har faaet. For øvrigt vil jeg blot bemærke, at mine Udtalelser ved 2den Behandling gif ikke saaledes ganske i Almindelighed ud paa, at man slet ikke skulde tage Hensyn til Befolkningens

Ønster ved Jurisdiktionsforholdenes Ordning; min Mening var blot, at man kan ikke tage Hensyn til hvert enkelt Sogns Ønster om at komme til en anden Jurisdiktion end den, det hører til. Det kan man ikke gøre; thi derved vilde man let nødes til at gøre indgribende Forandringer i Jurisdiktionsforholdene i Landet. Men dernæst vil jeg ogsaa sige, at det er for mig en meget mislig Sag at komme paa det rene med: hvad ønske Beboerne? Hvorledes skal man faa Beboernes Ønske at vide? Skal man lade hver Mand stemme om dette Spørgsmaal, og hvad skal man gøre i Tilfælde af Stemmenlighed? Skal man kun da tage Hensyn til Beboernes Ønske, naar de alle ere enige, eller skal man gaa efter Majoriteteten, saa snart der blot er en over Halvdelen? Kort sagt, man kommer der ind paa en Række af Spørgsmaal, som jeg tror, at man umulig kan lade være afgørende ved Ordningen af saadanne Forhold. Jeg mener, at de historiske Forhold der maa have en vis Hævd; naar der nu fra gammel Tid er en vis Jurisdiktionsinddeling, saa maa man naturligvis være tilbøjelig til at holde paa den og kan ikke give sig til at gøre Forandring deri, for Eksempel fordi et enkelt Sogn paa Grund af en ny Jærnbanes Anlæg eller andre Marsjager faar nærmere til et andet Sted. Det vilde føre til en evig Vællsen og Uro i Henseende til Jurisdiktionsgrænserne i Landet. Det er det, jeg nærmest vilde udtale med de Bemærkninger, jeg kom med forrige Gang.

Hvad det angaar at gøre Embedet i Frederiksborg Birk til et andet Klasses Embede, kan jeg kun sige, at skal det ske, saa maa hele Arrangementet gaa i Stykker, i det mindste for Tiden. Det er jo nemlig Meningen, at den Embedsmand, der for Øjeblikket er ansat i Hillerød, altsaa i et 1ste Klasses Embede, skulde blive Birkedommer i Frederiksborg Birk, men det kan ikke forlanges af ham, at han skal finde sig i at blive sat ned fra 1ste Klasse til 2den Klasse. Derfor spiller det en Rolle ved den hele Sags Ordning, at han som hidtil fremdeles kan blive ved at have et Embede af 1ste Klasse. Retskriverembedet, der er et Embede af 3dje Klasse, skulde, naar det gaar over til at blive Byfoged- og Bykriverembede, blive ved at være et Embede af 3dje Klasse, saaledes at der altsaa ikke foregaar nogen Forøgelse for Statskassen med Hensyn til Udredelse af Sager. Men dersom man ikke vil blive staaende paa dette Grundlag, saa lader denne Sag sig ikke ordne, i alt Fald ikke saa længe den nuværende Embedsmand er i Embedet.